

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Αθήνα, 17/2/2025

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

Αριθμός απόφασης: 342

ΤΜΗΜΑ : Α1 Επανεξέτασης
Ταχ. Δ/ση : Φιλαδελφείας 8
Ταχ. Κώδικας : 104 40 - Αθήνα
Τηλέφωνο : 213 1312 346
E-mail : ded.ath@aade.gr

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

α. Του άρθρου 72 του Ν. 5104/2024 «Κώδικας Φορολογικής Διαδικασίας και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 58)

β. Του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1125859 ΕΞ 2020/23.10.2020 Απόφασης του Διοικητή της ΑΑΔΕ (ΦΕΚ Β' 4738/26.10.2020) με θέμα «*Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ)*».

γ. Της ΠΟΛ 1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων.

δ. Της με αριθμό Α.1165/22.11.2022 απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ) με θέμα «*Υποβολή ενδικοφανών προσφυγών και αιτημάτων αναστολής του άρθρου 63 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν.4987/2022), αποκλειστικά ψηφιακά μέσω διαδικτύου από το δικτυακό τόπο της Α.Α.Δ.Ε.*» (ΦΕΚ Β' 6009)».

2. Την ΠΟΛ.1069/04-03-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την υπ' αριθμ. Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30-08-2016 (ΦΕΚ Β' 2759) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Την από **23-10-2024** και με αριθμό πρωτοκόλλου υποβληθείσα ενδικοφανή προσφυγή του Α) με ΑΦΜ κατοίκου, οδός και με έδρα άσκησης επιχειρηματικής δραστηριότητας επί της οδού στην και της Β) του με ΑΦΜ κατοίκου, οδός, κατά της με αριθ. / **1-10-2024** Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος, φορολογικού έτους 2019, του Προϊσταμένου του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π. και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Την με αριθ. / **1-10-2024** Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος, φορολογικού έτους 2019, του Προϊσταμένου του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π., της οποίας

ζητείται η **ακύρωση**, άλλως η **τροποποίηση**, καθώς και την με ημερομηνία θεώρησης **1/10/2024** έκθεση μερικού ελέγχου φορολογίας εισοδήματος του Προϊσταμένου του **Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π.**.

6. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α1, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από **23-10-2024** και με αριθμό πρωτοκόλλου υποβληθείσας ενδικοφανούς προσφυγής του Α) με **ΑΦΜ** και της Β) του με **ΑΦΜ**, η οποία κατατέθηκε **εμπρόθεσμα** και μετά τη μελέτη των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την με αριθ. / **1-10-2024** Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος, φορολογικού έτους **2019**, του Προϊσταμένου του **Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π.** προσδιορίστηκε στον προσφεύγοντα διαφορά φόρου εισοδήματος, ποσού **103.218,20€**, πλέον προστίμου φόρου του άρθρου 54 του ν.4987/2022, ποσού **51.609,10€** πλέον ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης, ποσού **27.526,34€**, ήτοι συνολικό ποσό φόρου προς καταβολή, ύψους **182.353,64€**.

ΓΕΝΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Το αντικείμενο της κύριας επιχειρηματικής δραστηριότητας του προσφεύγοντος, βάσει των δεδομένων του Υποσυστήματος του Μητρώου του **taxis** είναι το «.....», ενώ το αντικείμενο της δευτερεύουσας επιχειρηματικής του δραστηριότητας είναι η «**ΕΞΑΓΩΓΗ ΕΓΧΩΡΙΩΝ**». Ο προσφεύγων για την άσκηση της επιχειρηματικής του δραστηριότητας τηρεί υποχρεωτικά **Β' κατηγορίας - απλογραφικά βιβλία**, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 3 του ν.4308/2014 (Ε.Λ.Π.) και υπάγεται σε **κανονικό καθεστώς Φ.Π.Α.**.

ΣΥΝΤΟΜΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Η προσβαλλόμενη πράξη εκδόθηκε συνεπεία της με αριθ. ημερομηνία θεώρησης **1/10/2024** έκθεσης ελέγχου του Προϊσταμένου του **Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π.**, στα πλαίσια εκτέλεσης της με αριθ. / **29-01-2024** εντολής μερικού ελέγχου. Βάσει της ανωτέρω εντολής ελέγχου διενεργήθηκε έλεγχος των φορολογικών ετών **2018** και **2019**, προκειμένου να διαπιστωθεί η ορθή τήρηση των διατάξεων του ν.4172/2013 (ΦΕΚ Α' 167) καθώς και εάν συντρέχει περίπτωση εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 21 § 4 του ν.4172/2013 (ΦΕΚ Α' 167), κατόπιν επεξεργασίας του ηλεκτρονικού αρχείου των τραπεζικών λογαριασμών του προσφεύγοντος, μέσω του Συστήματος Μητρώου Τραπεζικών Λογαριασμών (Σ.Μ.Τ.Λ.).

Κατόπιν διενέργειας των απαιτούμενων ελεγκτικών επαληθεύσεων εκδόθηκε το με αριθ. / **19-7-2024** Σημείωμα Διαπιστώσεων του Ελέγχου (ΣΔΕ), στο οποίο ο προσφεύγων ανταποκρίθηκε υποβάλλοντας τα με αριθ. πρωτ. / **20-8-2024** και / **21-8-2024** Υπομνήματα.

Ο έλεγχος, βάσει του κατωτέρω πίνακα, προσδιόρισε για έκαστο φορολογικό έτος τις πιστώσεις των τραπεζικών λογαριασμών του προσφεύγοντος, οι οποίες κρίθηκαν ως ανατιτολόγητες, ήτοι:

Φορ. Έτος	Συνολικό ποσό	Συνολικό ποσό απιολογημένων πιστώσεων	Συνολικό ποσό μη απιολογημένων πιστώσεων	Ποσό που καταλογίζεται
--------------	------------------	---	--	---------------------------

	πιστώσεων Αιτήματος			στον προσφεύγοντα
	Υπόχρεου & συζύγου			
2018	2.290.746,20	2.261.529,85	29.216,35	29.216,35
2019	1.536.148,39	1.223.365,97	312.782,42	312.782,42

Έπειτα, ο έλεγχος εφαρμόζοντας τόσο τις γενικές διατάξεις του ν.4172/2013 (ΦΕΚ Α' 167), όσο και τις έμμεσες τεχνικές, προσδιόρισε βάσει του κατωτέρω πίνακα το συνολικό φορολογητέο εισόδημα για το φορολογικό έτος **2018** με βάση την έμμεση τεχνική Ανάλυσης Ρευστότητας, η οποία εφαρμόστηκε κατόπιν της με αριθ./ 12-7-2024 Απόφασης του Προϊσταμένου του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π., ενώ για το φορολογικό έτος **2019** με βάση τις γενικές διατάξεις, ήτοι:

Φορ. Έτος	Συνολικό Δηλωθέν Εισόδημα	Συνολικό προσδιορισθέν Καθαρό Εισόδημα βάσει των Γενικών Διατάξεων	Συνολικό προσδιορισθέν Καθαρό Εισόδημα βάσει της έμμεσης τεχνικής Ανάλυσης Ρευστότητας	Συνολικό Φορολογητέο Εισόδημα
	Υπόχρεου & συζύγου			
2018	19.553,50€	50.916,12€	53.693,33€	53.693,33€
2019	11.034,05€	323.816,47€	261.260,50€	323.816,47€

Κατόπιν αυτών, ο έλεγχος λαμβάνοντας υπόψη τα ανωτέρω προέβη, μεταξύ άλλων, στην έκδοση της με αριθ./2024 προσβαλλόμενης πράξης, φορολογικού έτους 2019, καθώς και της με ημερομηνία θεώρησης 1/10/2024 οικείας έκθεσης μερικού ελέγχου φορολογίας εισοδήματος του Προϊσταμένου του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π.. Σημειωτέον ότι, ο έλεγχος εξέδωσε οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος και για το φορολογικό έτος 2018, η οποία δεν προσβάλλεται με την παρούσα ενδικοφανή προσφυγή.

Οι προσφεύγοντες με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή αιτούνται την ακύρωση, άλλως την τροποποίηση, της προσβαλλόμενης οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος, φορολογικού έτους **2019**, του Προϊσταμένου του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π. προβάλλοντας τους κάτωθι ισχυρισμούς:

1. Έλλειψη επαρκούς και εμπεριστατωμένης αιτιολογίας της προσβαλλόμενης πράξης καθώς και της οικείας έκθεσης μερικού φορολογικού ελέγχου. Συγκεκριμένα, ο έλεγχος δεν αποδέχτηκε τα στοιχεία που ο προσφεύγων έθεσε την διάθεσή του, απορρίπτοντας αυτά με μη σύννομες διαδικασίες.
2. Νομική πλημμέλεια ένεκα αντισυνταγματικότητας, λόγω παράβασης των διατάξεων του άρθρου 361 του ΑΚ περί ελευθερίας των συμβάσεων και του άρθρου 5 του Συντάγματος.

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου **33 «Διαδικασία προσδιορισμού φόρου μετά το πέρας του φορολογικού ελέγχου»** του ΚΦΔ ορίζεται ότι:

«1. [...]

2. Μέσα σε ένα (1) μήνα από την ημερομηνία παραλαβής των απόψεων του φορολογούμενου ή την εκπνοή της προθεσμίας της παρ. 1, η Φορολογική Διοίκηση εκδίδει την οριστική πράξη προσδιορισμού φόρου. Η έκθεση ελέγχου συντάσσεται με βάση το σημείωμα διαπιστώσεων και τις απόψεις του φορολογούμενου και περιλαμβάνει εμπεριστατωμένα και αιτιολογημένα τα γεγονότα, τα στοιχεία και τις διατάξεις, τις οποίες έλαβε υπόψη της η Φορολογική Διοίκηση για

τον προσδιορισμό του φόρου. Με την οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου δεν μπορεί να προσδιορίζεται φόρος υψηλότερος αυτού που προσδιορίζεται με τον προσωρινό διορθωτικό προσδιορισμό φόρου. Η έκθεση ελέγχου και η οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου κοινοποιούνται στον φορολογούμενο.

3. [...]».

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 76 «Επαρκής αιτιολογία» του ΚΦΔ ορίζεται ότι: «Η Φορολογική Διοίκηση έχει την υποχρέωση να παρέχει σαφή, ειδική και επαρκή αιτιολογία για τη νομική βάση, τα γεγονότα και τις περιστάσεις που θεμελιώνουν την έκδοση πράξης και τον προσδιορισμό φόρου.».

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 77 «Βάρος απόδειξης» του ΚΦΔ ορίζεται ότι: «Σε περίπτωση αμφισβήτησης πράξης προσδιορισμού φόρου στο πλαίσιο ενδικοφανούς προσφυγής, ο φορολογούμενος ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο που προβαίνει στην εν λόγω αμφισβήτηση φέρει το βάρος της απόδειξης της πλημμέλειας της πράξης προσδιορισμού του φόρου.».

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 17 «Αιτιολογία» του Κ.Δ.Δ. (ν.2690/1999) ορίζεται ότι: «1. Η ατομική διοικητική πράξη πρέπει να περιέχει αιτιολογία, η οποία να περιλαμβάνει τη διαπίστωση της συνδρομής των κατά νόμο προϋποθέσεων για την έκδοσή της. 2. Η αιτιολογία πρέπει να είναι σαφής, ειδική, επαρκής και να προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, εκτός αν προβλέπεται ρητώς στο νόμο ότι πρέπει να περιέχεται στο σώμα της πράξης».

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις των παρ.1 και 4 του άρθρου 171 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (ν.2717/1999 όπως τροποποιήθηκε και ισχύει) ορίζεται ότι:

«1. Τα δημόσια έγγραφα που έχουν συνταχθεί από το αρμόδιο όργανο και κατά τους νόμιμους τύπους αποτελούν πλήρη απόδειξη για όσα βεβαιώνεται σε αυτά, είτε ότι ενήργησε ο συντάκτης τους είτε ότι έγιναν ενώπιόν του, ως προς τα οποία είναι δυνατή η ανταπόδειξη μόνο εφόσον τα έγγραφα αυτά προσβληθούν ως πλαστά.

4. Οι εκθέσεις ελέγχου που συντάσσονται από φορολογικά όργανα έχουν, εκτός από τις αναφερόμενες σε αυτές πληροφορίες ή ομολογίες του ελεγχόμενου, την κατά την παρ. 1 αποδεικτική δύναμη.».

Επειδή, τα αποτελέσματα του ελέγχου, ήτοι οι διαπιστώσεις των ελεγκτικών οργάνων, τα εξευρεθέντα, κρίσιμα στοιχεία και τα εξ αυτών συναγόμενα συμπεράσματα, καταγραφόμενα στην σχετική έκθεση ελέγχου, συνιστούν την αναγκαία αιτιολογία της πράξης (φύλλου ελέγχου), δια της οποίας επιβάλλονται μετ έλεγχο οι φόροι, ως εκ τούτου δε, επιβάλλεται η πληρότητα της έκθεσης ελέγχου κατά τρόπο, δυνάμενο να στηρίξει και ενώπιον των φορολογικών Δικαστηρίων, σε περίπτωση προσφυγής σε αυτά, την εγγραφή.

Από τον συνδυασμό των ανωτέρω διατάξεων προκύπτει ότι η έκθεση ελέγχου, που συνιστά την αιτιολογία της καταλογιστικής του φόρου πράξεως, πρέπει να είναι σαφής, ειδική και επαρκής. Σκοπός της αιτιολογίας είναι η δημιουργία δυνατότητας ελέγχου τόσο από τον διοικούμενο, όσο και από το Δικαστήριο, κατά πόσο η διοικητική πράξη εκδόθηκε για τη διασφάλιση του διοικουμένου και κατά πόσο είναι σύμφωνη ή βρίσκεται σε αρμονία προς τους κανόνες δικαίου, που καθορίζουν το πλαίσιο της νομιμότητας (βλ. Επαμεινώνδα Σπηλιωτόπουλου, Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου, §5.Αιτιολογία της διοικητικής πράξης).

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 21 «Κέρδη από επιχειρηματική δραστηριότητα» του ν.4172/2013 (ΦΕΚ Α' 167) ορίζεται ότι:

«[...]».

4. Κάθε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή ή αιτία θεωρείται κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας.».

Επειδή, σύμφωνα με την **ΠΟΛ.1175/ 17-11-2017** «Διευκρινίσεις για θέματα ελέγχου προσαύξησης περιουσίας» αναφέρεται ότι: «... 2. Γενικά, επισημαίνεται ότι πίστωση σε τραπεζικό λογαριασμό μπορεί να λογισθεί και να φορολογηθεί ως εισόδημα της παρ. 3 του άρθρου 48 του ν.2238/1994 ή της παρ. 4 του άρθρου 21 του ν.4172/2013 του δικαιούχου του λογαριασμού, εφόσον δεν καλύπτεται με τα δηλωθέντα εισοδήματά του, ούτε από άλλη συγκεκριμένη και αρκούντως τεκμηριωμένη, ενόψει των συνθηκών, πηγή ή αιτία, είτε την οποία αυτός επικαλείται, κατόπιν κλήσης του από τη Διοίκηση για παροχή σχετικών πληροφοριών ή προηγούμενη ακρόαση, είτε την οποία εντοπίζει η φορολογική αρχή στο πλαίσιο της λήψης των προβλεπόμενων στο νόμο, αναγκαίων, κατάλληλων και εύλογων μέτρων ελέγχου.

Σημειώνεται ότι ο φορολογούμενος οφείλει κατ' αρχήν, να ανταποκριθεί στην κλήση της ελεγκτικής αρχής να της χορηγήσει τα αναγκαία και εύλογα, ενόψει των συνθηκών, στοιχεία διευκρίνισης και επαρκούς δικαιολόγησης της περιουσιακής του κατάστασης, η οποία προδήλως δεν ανταποκρίνεται σε εκείνη που προκύπτει από τα στοιχεία των φορολογικών του δηλώσεων. Η άρνηση ή η παράλειψη του φορολογούμενου να παράσχει τις παραπάνω πληροφορίες ή η αδυναμία του να τεκμηριώσει επαρκώς τους ισχυρισμούς προς δικαιολόγηση των επίμαχων ποσών λαμβάνεται υπόψη κατά την εκτίμηση από τη φορολογική αρχή των αποδείξεων σε βάρος του.».

«Επειδή, σύμφωνα με την με αριθ. πρωτ. **ΔΕΑΦ Α' 1144110 ΕΞ 2015/ 5-11-2015** «Διευκρινίσεις για θέματα ανάλωσης κεφαλαίου προηγούμενων ετών και προσαύξησης περιουσίας» αναφέρεται ότι:

«[...]»

Β' Προσαύξηση περιουσίας

1. Σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθ. 21 του ΚΦΕ, κάθε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή ή αιτία, θεωρείται κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα, υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας.

2. Επιπλέον, με τις διατάξεις του άρθρου 39 του ΚΦΔ ορίζεται ότι σε περίπτωση διαπίστωσης προσαύξησης περιουσίας κατά την παράγραφο 4 του άρθρου 21 του ΚΦΕ, η προσαύξηση αυτή δεν υπόκειται σε φορολογία, εφόσον ο φορολογούμενος αποδείξει την πραγματική πηγή αυτής, καθώς επίσης και ότι αυτή είτε έχει υπαχθεί σε νόμιμη φορολογία, είτε απαλλάσσεται από τον φόρο σύμφωνα με ειδικές διατάξεις.

3. Οι διατάξεις της ως άνω παραγράφου αναφέρονται σε οποιαδήποτε προσαύξηση περιουσίας, που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή και αιτία προέλευσης, και ορίζεται ότι ο φορολογούμενος, έχει τη δυνατότητα να αποδείξει την πραγματική πηγή ή την αιτία προέλευσης ή ότι η εν λόγω προσαύξηση φορολογήθηκε ή απαλλάχθηκε νόμιμα.

Σε περίπτωση που οι αποδείξεις δεν είναι ικανοποιητικές, η οποιαδήποτε προσαύξηση της περιουσίας χαρακτηρίζεται και φορολογείται ως εισόδημα από επιχειρηματική δραστηριότητα.

4. Η προσαύξηση της περιουσίας μπορεί να αναφέρεται σε κινητή ή ακίνητη περιουσία οποιασδήποτε μορφής, όπως οικόπεδα, σπίτια, αυτοκίνητα, σκάφη, αεροσκάφη, τραπεζικές καταθέσεις και πάσης φύσεως χρεόγραφα, (μετοχές, τοκομερίδια, ομόλογα, αμοιβαία κεφάλαια κλπ.), η οποία δεν δικαιολογείται από τα εισοδήματα που δηλώνει ο φορολογούμενος. Η μεταβολή

της σύνθεσης ή της διατήρησης της περιουσίας δεν σημαίνει απαραίτητα και την προσαύξησή της.

[...]

8) Η προσαύξηση της περιουσίας που προκύπτει από τον έλεγχο τραπεζικών λογαριασμών πρέπει να τεκμηριώνεται επαρκώς, καθόσον αναλήψεις / καταθέσεις μπορεί να αφορούν συναλλαγές - κινήσεις που δεν συνιστούν κατ' ανάγκη φορολογητέο εισόδημα. Περαιτέρω μεταφορές χρηματικών ποσών μεταξύ τραπεζικών λογαριασμών εξετάζονται και διερευνάται ο λόγος που πραγματοποιήθηκαν οι συναλλαγές μεταφοράς των ποσών αυτών αφού προσκομίσει ο φορολογούμενος τα σχετικά έγγραφα. Δηλαδή το θέμα που πρέπει να εξετάζεται δεν είναι ο χρόνος που μεσολαβεί μεταξύ ανάληψης και κατάθεσης στον ίδιο ή άλλο τραπεζικό λογαριασμό αλλά αν τα αναληφθέντα ποσά υπερκαλύπτουν δαπάνες απόκτησης περιουσιακών στοιχείων ή λοιπών δαπανών, έτσι ώστε να μην δικαιολογούνται μεταγενέστερες καταθέσεις ίσου ή άλλου ποσού στον ίδιο ή άλλο λογαριασμό. Σ' αυτήν την περίπτωση μπορεί να αποδειχθεί και να τεκμηριωθεί από τον έλεγχο ότι, οι συγκεκριμένες αναλήψεις που έγιναν από τον φορολογούμενο από έναν ή περισσότερους λογαριασμούς δαπανήθηκαν για την απόκτηση περιουσιακών στοιχείων ή λοιπών δαπανών οπότε δεν μπορεί να θεωρηθεί εφικτή η επανακατάθεση των ποσών αυτών σε ίδιους ή άλλους λογαριασμούς. Επιπλέον ο έλεγχος κρίνει και τεκμηριώνει εάν πρόκειται ή όχι για «πρωτογενείς καταθέσεις», δηλαδή για ποσά που προέρχονται από άγνωστη ή μη διαρκή ή μη σταθερή πηγή ή αιτία και δεν προέρχονται από αναλήψεις από άλλους τραπεζικούς λογαριασμούς. Σημειώνεται ότι δεν αντίκειται στη φορολογική νομοθεσία η ανάληψη χρηματικών ποσών και η αποδεδειγμένη επανακατάθεση μέρους ή του συνόλου αυτών και ούτε προβλέπεται χρονικός περιορισμός για την διαδικασία κίνησης χρηματικών κεφαλαίων.

9. Όταν δεν μπορεί να δικαιολογηθεί η προσαύξηση της περιουσίας, τότε αυτή φορολογείται στη χρήση που διαπιστώνεται από τον έλεγχο ότι επήλθε. Ο φορολογούμενος δύναται σε κάθε περίπτωση να αποδείξει ότι ο χρόνος αυτός είναι διάφορος από αυτόν που διαπιστώθηκε από τον έλεγχο.».

Επειδή, σύμφωνα με την Απόφαση του Β' Τμήματος του ΣτΕ 1895/2018: «Ωστόσο, η φορολογική αρχή δεν ανταποκρίνεται στο εν λόγω βάρος της σε περίπτωση, που δεν προβαίνει στην κατά τα ανωτέρω (τεκμηριωμένη) κρίση, αλλά απλώς θεωρεί ότι πρόκειται για περιουσιακή προσαύξηση άγνωστης προέλευσης (επομένως, δυνάμενη να προέρχεται και από πηγή ή αιτία μη αναγόμενη στην άσκηση ελευθέρου επαγγέλματος) και, συνακόλουθα, βάσει των ανωτέρω διατάξεων του άρθρου 48 παρ. 3 του ΚΦΕ, για εισόδημα από υπηρεσίες ελευθέρων επαγγελματιών. Και τούτο, διότι οι τελευταίες αυτές διατάξεις, εντασσόμενες στη νομοθεσία περί φορολογίας εισοδήματος (και όχι περί φορολογικών στοιχείων), στο μέτρο που προβλέπουν ότι εισόδημα άγνωστης πηγής ή αιτίας λογίζεται και φορολογείται ως εισόδημα από υπηρεσίες ελευθέρων επαγγελματιών, απλώς υπάγουν, κατά πλάσμα δικαίου και για τις ανάγκες της επιβολής του φόρου εισοδήματος (όχι και για την εφαρμογή του Κ.Β.Σ. ή της νομοθεσίας περί επιβολής κυρώσεων, λόγω παραβίασης των διατάξεών του), το εισόδημα άγνωστης προέλευσης στη φορολογία εισοδήματος από την άσκηση ελευθέρων επαγγελματιών, η υπαγωγή δε αυτή δεν έχει την έννοια ότι το επίμαχο εισόδημα συνιστά πράγματι καρπό της άσκησης ελευθέρου επαγγέλματος, ώστε να επιβάλλεται η υποχρέωση έκδοσης αντίστοιχης απόδειξης παροχής υπηρεσιών, σύμφωνα με το Κ.Β.Σ. (ΣτΕ 886/2016, 7μελής).».

Επειδή, σύμφωνα με την Απόφαση του Β' Τμήματος του ΣτΕ 1893/2018: «4. ... Επομένως, οφείλει, κατ' αρχήν, να ανταποκριθεί στην κλήση της φορολογικής ελεγκτικής αρχής να της χορηγήσει τα αναγκαία και εύλογα, ενόψει των συνθηκών, πληροφοριακά στοιχεία διευκρίνισης και επαρκούς δικαιολόγησης της περιουσιακής του κατάστασης, η οποία προδήλως δεν

ανταποκρίνεται σε εκείνη που προκύπτει από τα (μη απορριφθέντα από τη φορολογική αρχή) στοιχεία των δηλώσεών του φορολογίας εισοδήματος. Και ναι μεν μπορεί, κατ' εξαίρεση, να αντιταχθεί, εν όλω ή εν μέρει, στην εκπλήρωση της ανωτέρω υποχρέωσής του, επικαλούμενος κάποιο υπέρτερο δικαίωμά του, όπως, ιδίως, το δικαίωμα μη αυτοενοχοποίησής του, αλλά, πάντως, η άρνηση ή η παράλειψη του φορολογούμενου να παράσχει τις παραπάνω πληροφορίες ή η αδυναμία του να τεκμηριώσει επαρκώς τους ισχυρισμούς που προβάλλει προς δικαιολόγηση των επίμαχων ποσών στους τραπεζικούς λογαριασμούς του λαμβάνεται υπόψη κατά την εκτίμηση από τη φορολογική αρχή (και περαιτέρω, σε περίπτωση άσκησης ένδικης προσφυγής, από το διοικητικό δικαστήριο) των αποδείξεων σε βάρος του και επιτρέπεται να οδηγήσει στη συναγωγή συμπερασμάτων προς θεμελίωση της ύπαρξης παράβασης ανακρίβειας της δήλωσής του και αντίστοιχης παράβασης φοροδιαφυγής, η τέλεση της οποίας μπορεί να προκύπτει όχι μόνο με βάση άμεσες αποδείξεις, αλλά και από έμμεσες αποδείξεις (άλλως, "τεκμήρια"), ήτοι από αντικειμενικές και συγκλίνουσες ενδείξεις, οι οποίες, συνολικά θεωρούμενες και ελλείπει άλλης εύλογης και αρκούντως τεκμηριωμένης, ενόψει των συνθηκών, εξήγησης, που ευλόγως αναμένεται από τον φορολογούμενο, είναι ικανές να προσδώσουν στέρεη πραγματική βάση στο συμπέρασμα περί διάπραξης της αποδιδόμενης παράβασης. Τούτο δεν συνιστά αντιστροφή του βάρους απόδειξης, αλλά κανόνα που αφορά στη φύση και στον τρόπο εκτίμησης των αποδεικτικών στοιχείων. ...».

Επειδή, όπως έχει κριθεί από το **ΣτΕ 884/2016** τμ. Β' επταμελές, επί προδικαστικών αιτημάτων: «Β. ... το βάρος απόδειξης των πραγματικών περιστατικών που στοιχειοθετούν την αποδιδόμενη σε ορισμένο πρόσωπο φορολογική παράβαση, η οποία επισύρει την επιβολή σε βάρος του των διαφυγόντων φόρων και συναφών κυρώσεων, φέρει, κατ' αρχήν, το κράτος, ήτοι η φορολογική Διοίκηση (πρβλ. ΣτΕ 4049/2014, ΣτΕ 2442/2013, ΣτΕ 886/2005 κ.ά.) – Ωστόσο, τούτο δεν έχει την έννοια ότι η φορολογική αρχή υποχρεούται να τεκμηριώσει την παράβαση με αδιάσειστα στοιχεία, που αποδεικνύουν άμεσα και με πλήρη βεβαιότητα την τέλεσή της, διότι μια τέτοια απαίτηση θα επέβαλε στη Διοίκηση ένα υπέρμετρο και συχνά αδύνατο να επωμισθεί βάρος, ασύμβατο με την ανάγκη ανεύρεσης δίκαιης ισορροπίας μεταξύ, αφενός, των προαναφερόμενων θεμελιωδών αρχών (και των θεμελιωδών δικαιωμάτων που αντλούν από αυτές οι φορολογούμενοι) και, αφετέρου, του επιτακτικού δημοσίου συμφέροντος της πάταξης της φοροδιαφυγής, που από τη φύση της είναι συνήθως δυσχερώς εντοπίσιμη – Συγκεκριμένα, η αποτελεσματική αντιμετώπιση του φαινομένου της φοροδιαφυγής επιβάλλει να μην καθιστούν οι αρχές ή οι κανόνες που διέπουν το είδος και το βαθμό απόδειξης της ύπαρξής της αδύνατη ή υπερβολικά δυσχερή την εφαρμογή της φορολογικής νομοθεσίας από τη Διοίκηση ... Τούτο δεν συνιστά αντιστροφή του βάρους απόδειξης, αλλά κανόνα που αφορά στη φύση και στον τρόπο εκτίμησης των αποδεικτικών στοιχείων...».

Επειδή, σύμφωνα με την Απόφαση του Β' Τμήματος του **ΣτΕ 884/2016**: «9. Επειδή, σύμφωνα με όσα έγιναν ερμηνευτικώς δεκτά στην προηγούμενη σκέψη, στο πρώτο σκέλος του πρώτου προδικαστικού ερωτήματος προσήκει η ακόλουθη απάντηση: Κατά την αρκούντως σαφή και προβλέψιμη έννοια της διάταξης (του εδαφίου α') της παραγράφου 3 του άρθρου 48 του ΚΦΕ (όπως η παράγραφος αυτή ίσχυε πριν από την προσθήκη σε αυτήν εδαφίου β' με το άρθρο 15 παρ. 3 του ν. 3888/2010), ερμηνευόμενης σε συνδυασμό, αφενός, με τις διατάξεις του άρθρου 66 (παρ. 1) του ίδιου νόμου και ήδη των άρθρων 14 (παρ. 1), 15 (παρ. 3) και 27 (παρ. 1) του ν. 4174/2013 και, αφετέρου, με τον κανόνα περί δυνατότητας έμμεσης απόδειξης ύπαρξης μη δηλωθέντος φορολογητέου εισοδήματος και αντίστοιχης φορολογικής παράβασης, ποσό τραπεζικού λογαριασμού και αντίστοιχου εμβάσματος μπορεί να λογισθεί και να φορολογηθεί ως εισόδημα από ελευθέριο επάγγελμα του δικαιούχου του λογαριασμού και χορηγήσαντος την

εντολή διενέργειας του εμβάσματος, εφόσον δεν καλύπτεται από τα δηλωθέντα εισοδήματά του ούτε από άλλη συγκεκριμένη και αρκούντως τεκμηριωμένη, ενόψει των συνθηκών, πηγή ή αιτία, την οποία είτε αυτός επικαλείται, κατόπιν κλήσης του από τη Διοίκηση για παροχή σχετικών πληροφοριών ή προηγούμενη ακρόαση, είτε εντοπίζει η φορολογική αρχή, στο πλαίσιο της λήψης των προβλεπόμενων στο νόμο, αναγκαίων, κατάλληλων και εύλογων μέτρων ελέγχου.».

Επειδή, στα πλαίσια εκτέλεσης της με αριθ./29-01-2024 εντολής μερικού ελέγχου διενεργήθηκε στον προσφεύγοντα έλεγχος των φορολογικών ετών 2018 και 2019, προκειμένου να διαπιστωθεί η ορθή τήρηση των διατάξεων του ν.4172/2013 (ΦΕΚ Α' 167) καθώς και εάν συντρέχει περίπτωση εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 21 § 4 του ν.4172/2013 (ΦΕΚ Α' 167), κατόπιν επεξεργασίας του ηλεκτρονικού αρχείου των τραπεζικών λογαριασμών του προσφεύγοντος, μέσω του Συστήματος Μητρώου Τραπεζικών Λογαριασμών (Σ.Μ.Τ.Λ.).

Επειδή, κατόπιν διενέργειας των απαιτούμενων ελεγκτικών επαληθεύσεων εκδόθηκε το με αριθ./ 19-7-2024 Σημείωμα Διαπιστώσεων του Ελέγχου (ΣΔΕ), στο οποίο ο προσφεύγων ανταποκρίθηκε υποβάλλοντας τα με αριθ. πρωτ./ 20-8-2024 και/ 21-8-2024 Υπομνήματα.

Επειδή, ο έλεγχος, βάσει του κατωτέρω πίνακα, προσδιόρισε για έκαστο φορολογικό έτος τις πιστώσεις των τραπεζικών λογαριασμών του προσφεύγοντος, οι οποίες κρίθηκαν ως ανατιμολόγητες, ήτοι:

Φορ. Έτος	Συνολικό ποσό πιστώσεων Αιτήματος	Συνολικό ποσό αιτιολογημένων πιστώσεων	Συνολικό ποσό μη αιτιολογημένων πιστώσεων	Ποσό που καταλογίζεται στον προσφεύγοντα
	Υπόχρεου & συζύγου			
2018	2.290.746,20	2.261.529,85	29.216,35	29.216,35
2019	1.536.148,39	1.223.365,97	312.782,42	312.782,42

Επειδή, ο έλεγχος εφαρμόζοντας τόσο τις γενικές διατάξεις του ν.4172/2013 (ΦΕΚ Α' 167), όσο και τις έμμεσες τεχνικές, προσδιόρισε βάσει του κατωτέρω πίνακα το συνολικό φορολογητέο εισόδημα για το φορολογικό έτος 2018 με βάση την έμμεση τεχνική Ανάλυσης Ρευστότητας, η οποία εφαρμόστηκε κατόπιν της με αριθ./ 12-7-2024 Απόφασης του Προϊσταμένου του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π., ενώ για το φορολογικό έτος 2019 με βάση τις γενικές διατάξεις, ήτοι:

Φορ. Έτος	Συνολικό Δηλωθέν Εισόδημα	Συνολικό προσδιορισθέν Καθαρό Εισόδημα βάσει των Γενικών Διατάξεων	Συνολικό προσδιορισθέν Καθαρό Εισόδημα βάσει της έμμεσης τεχνικής Ανάλυσης Ρευστότητας	Συνολικό Φορολογητέο Εισόδημα
	Υπόχρεου & συζύγου			
2018	19.553,50€	50.916,12€	53.693,33€	53.693,33€
2019	11.034,05€	323.816,47€	261.260,50€	323.816,47€

Επειδή, ο έλεγχος λαμβάνοντας υπόψη τα ανωτέρω προέβη στην έκδοση οριστικών πράξεων διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος και για τα δύο ως άνω φορολογικά έτη, εκ των οποίων με την παρούσα ενδικοφανή προσφυγή προσβάλλεται μόνο η με αριθ./2024

εκδοθείσα πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος, που αφορά το φορολογικό έτος 2019.

Επειδή, ο προσφεύγων με τον **1^ο ισχυρισμό** του ισχυρίζεται ότι έγινε εσφαλμένη εφαρμογή και ερμηνεία των διατάξεων του άρθρου 21§4 του ΚΦΕ, αναφορικά με τις τραπεζικές κινήσεις που διενεργήθηκαν κατά το φορολογικό έτος 2019. Επιπλέον, ο προσφεύγων επικαλείται έλλειψη επαρκούς και εμπεριστατωμένης αιτιολογίας της προσβαλλόμενης πράξης καθώς και της οικείας έκθεσης μερικού φορολογικού ελέγχου, διότι ο έλεγχος δεν αποδέχτηκε τα στοιχεία που έθεσε στην διάθεσή του, απορρίπτοντας αυτά με μη σύννομες διαδικασίες. Συγκεκριμένα, ο προσφεύγων, όπως και στο με αριθ. πρωτ. / 20-8-2024 υπόμνημα επί του με αριθ. / 19-7-2024 ΣΔΕ, ισχυρίζεται ότι πιστώσεις, συνολικού ποσού 1.476.698,99€ (1.448.938,99€ + 27.760,00€), προέρχονται:

Α) είτε από εισπράξεις πελατών της ατομικής του επιχείρησης, όπου τα χρήματα εισπράττονταν από τους πελάτες της ατομικής του επιχείρησης και στη συνέχεια αφού συγκεντρωνόταν ένα ικανοποιητικό ποσό, προέβαινε σε καταθέσεις σε λογαριασμούς όψεως, των οποίων αποκλειστικός δικαιούχος είναι ο ίδιος,

Β) ή από δάνειο, ύψους 1.000.000,00€, το οποίο ο προσφεύγων έλαβε, κατά το έτος 2014, από την εταιρεία «.....» (δ.τ.) με ΑΦΜσε μετρητά ως προσωπικό κεφάλαιο με σκοπό την κάλυψη των ταμειακών αναγκών της ατομικής του επιχείρησης. Προς επίρρωση του ισχυρισμού του αναφορικά με την λήψη δανείου από την ανωτέρω εταιρεία προσκόμισε:

- αντίγραφο αναλυτικού καθολικού του λογ/μού 33.08.00.0000 «Δοσοληπτικοί λογ/μοί διαχειριστών» της εταιρείας για το χρονικό διάστημα από 29/5/2014 έως 30/10/2023, βάσει του οποίου ο προσφεύγων, εντός των ετών 2016-2020, έχει επιστρέψει στην δανείστρια εταιρεία ποσό, συνολικού ύψους 229.740,00€, ενώ αναφορικά με το εναπομείναν υπόλοιπο της 21/12/2020, ποσού 770.260,00€ ισχυρίζεται ότι μέρος του ποσού αυτού έχει κατατεθεί στον τραπεζικό λογαριασμό της ατομικής του επιχείρησης, κατόπιν άρσης των capital controls και σταθεροποίησης του τραπεζικού συστήματος

και

- αντίγραφο της με α/α/2015 Δήλωσης Απόδοσης Τελών Χαρτοσήμου επί ταμειακής διευκόλυνσης, πλέον εισφοράς υπέρ ΟΓΑ 20%, ποσού 12.000,00€, η οποία υποβλήθηκε στην Δ.Ο.Υ. ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ.

Επειδή, ο εν λόγω ισχυρισμός του προσφεύγοντος, κατά το μέρος που αναφέρεται ότι οι πιστώσεις που κρίθηκαν ως αναιτιολόγητες από τον έλεγχο προέρχονται από εισπράξεις πελατών της ατομικής του επιχείρησης, **απορρίπτεται ως αβάσιμος**, δεδομένου ότι βάσει του κατωτέρω πίνακα από το σύνολο των πρωτογενών πιστώσεων έχουν ήδη αφαιρεθεί τα δηλωθέντα ακαθάριστα έσοδα της επιχειρηματικής του δραστηριότητας πλέον του ΦΠΑ αυτών, ήτοι:

Πρωτογενείς πιστώσεις εκτός αιτήματος παρ. πληροφοριών που ο έλεγχος ταυτοποίησε με την επαγγελματική δραστηριότητα.	552.219,12
πλέον	
Πρωτογενείς, υπό διερεύνηση, πιστώσεις που δεν κατέστη δυνατό να ταυτοποιηθούν από τον έλεγχο και περιλαμβάνονται στο αίτημα παρ. πληροφοριών.	1.536.148,39
Σύνολο Πρωτογενών Πιστώσεων	2.088.367,51
μείον	
Δηλωθέντα Ακαθάριστα Έσοδα Ε3	1.577.313,44

μείον	
Φ.Π.Α. Εσόδων	198.271,65
Υπόλοιπο αναπιολόγητων πιστώσεων	312.782,42

Επειδή, όπως προκύπτει από τα δεδομένα του Υποσυστήματος του Μητρώου του taxis, ο προσφεύγων:

1. Από 24/4/2007 και εφεξής είναι Πρόεδρος και Διευθύνων Σύμ.....βουλος της εταιρείας «.....» με ΑΦΜ
2. Από 6/5/2019 είναι μέλος της εταιρείας «.....» με ΑΦΜ &
3. Από 6/9/2017 είναι ετερρόρυθμο μέλος της εταιρείας «.....» με ΑΦΜ

Επειδή, από τα στοιχεία του φακέλου της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής προκύπτει ότι στις 29/5/2014 με την με α/α/2015 Δήλωση Απόδοσης Τελών Χαρτοσήμου κατεβλήθη στην Δ.Ο.Υ. ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ το ποσό των 12.000,00€ ως χαρτόσημο και εισφορά υπέρ ΟΓΑ 20% επί του τέλους χαρτοσήμου, πλην όμως δεν προσκομίστηκε οποιαδήποτε σύμβαση δανείου με βέβαιη χρονολογία.

Επειδή, ο προσφεύγων με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή προσκομίζει και επικαλείται αναλυτικό καθολικό του λογ/μού 33.08.00.0000 «Δοσοληπτικοί λογ/μοί διαχειριστών» με υπόλοιπο την 30/6/2014, ποσού 1.000.000,00€, που φέρεται να έχει καταχωρηθεί στα βιβλία της εταιρείας «.....» με ΑΦΜ Πλην όμως από τις χρηματοοικονομικές καταστάσεις της 30/6/2014, που έχουν δημοσιευθεί στο ΓΕΜΗ, δεν προκύπτει η χορήγηση του ποσού αυτού, δεδομένου ότι στο κονδύλι του λογαριασμού του Ενεργητικού «Χρεώστες διάφοροι» έχει καταχωρηθεί το ποσό των 111.846,67€. Κατόπιν αυτού, ο 1^{ος} ισχυρισμός του προσφεύγοντος, κατά το μέρος που αναφέρεται ότι οι πιστώσεις που κρίθηκαν ως αναπιολόγητες από τον έλεγχο προέρχονται από το δάνειο, ύψους 1.000.000,00€, που έλαβε από την ανωτέρω εταιρεία, **απορρίπτεται** καθόσον δεν επιβεβαιώνεται από τις χρηματοοικονομικές καταστάσεις που νομίμως έχουν δημοσιευθεί στο ΓΕΜΗ η χορήγηση του εν λόγω δανείου από την εταιρεία προς τον προσφεύγοντα και δεν προσκομίστηκαν λοιπά στοιχεία με βέβαιη ημερομηνία (πχ θεωρημένο συμφωνητικό δανείου).

Επειδή, η δημόσια διοίκηση δεσμεύεται από την αρχή της νομιμότητας, όπως αυτή καθιερώνεται με τις διατάξεις των άρθρων 26 παρ. 2, 43, 50, 82, 83 και 95 & 1 του Συντάγματος (ΣτΕ 8721/1992, 2987/1994), και η οποία συνεπάγεται ότι η διοίκηση οφείλει ή μπορεί να προβαίνει μόνο σε ενέργειες που προβλέπονται και επιβάλλονται ή επιτρέπονται από τους κανόνες που θεσπίζουν το Σύνταγμα, οι νομοθετικές πράξεις, οι διοικητικές κανονιστικές πράξεις, που έχουν εκδοθεί βάσει νομοθετικής εξουσιοδότησης, καθώς και από κάθε κανόνα ανώτερης ή ισοδύναμης προς αυτούς τυπικής ισχύος.

Επειδή, εξάλλου, οι κανονιστικές αποφάσεις της Διοίκησης προσβάλλονται με αίτηση ακυρώσεως ενώπιον του ΣτΕ.

Επειδή, σε κάθε περίπτωση, ο 2^{ος} ισχυρισμός του προσφεύγοντος βασίζεται σε συνταγματικούς κανόνες και υπερνομοθετικής ισχύος διατάξεις, ο έλεγχος των οποίων ανήκει στην αποκλειστική δικαιοδοσία των Δικαστηρίων, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 87 παρ. 2 και 93 παρ. 4 του Συντάγματος και δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα της Διοίκησης, η οποία οφείλει να εφαρμόζει το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο.

Επειδή, οι διαπιστώσεις του ελέγχου, όπως αυτές αναφέρονται στην με ημερομηνία θεώρησης 1/10/2024 έκθεση μερικού ελέγχου φορολογίας εισοδήματος του Προϊσταμένου του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π., επί της οποίας εδράζεται η με αριθ./2024 προσβαλλόμενη Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος, φορολογικού έτους 2019, κρίνονται βάσιμες, αποδεκτές και πλήρως αιτιολογημένες.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την απόρριψη της από 23-10-2024 και με αριθμό πρωτοκόλλουυποβληθείσας ενδικοφανούς προσφυγής του Α) με ΑΦΜ και της Β) με ΑΦΜ και την επικύρωση της με αριθ./1-10-2024 Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος του Προϊσταμένου του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π..

Εισόδημα (Αριθ. Πράξης/ 1-10-2024)

Οριστική φορολογική υποχρέωση – καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση:

Διαφορά φόρου	103.218,20€
Πρόστιμο άρθρου 54 του ΚΦΔ	51.609,10€
Ειδική εισφορά αλληλεγγύης	27.526,34€
ΚΑΤΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟ	182.353,64€

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στους υπόχρεους.

Ακριβές Αντίγραφο
Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης

ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Η ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ ΤΗΣ ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ
ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

α/α

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΣΧΑΛΗΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.